

Harry Potter

JA
KIROTTU LAPSI

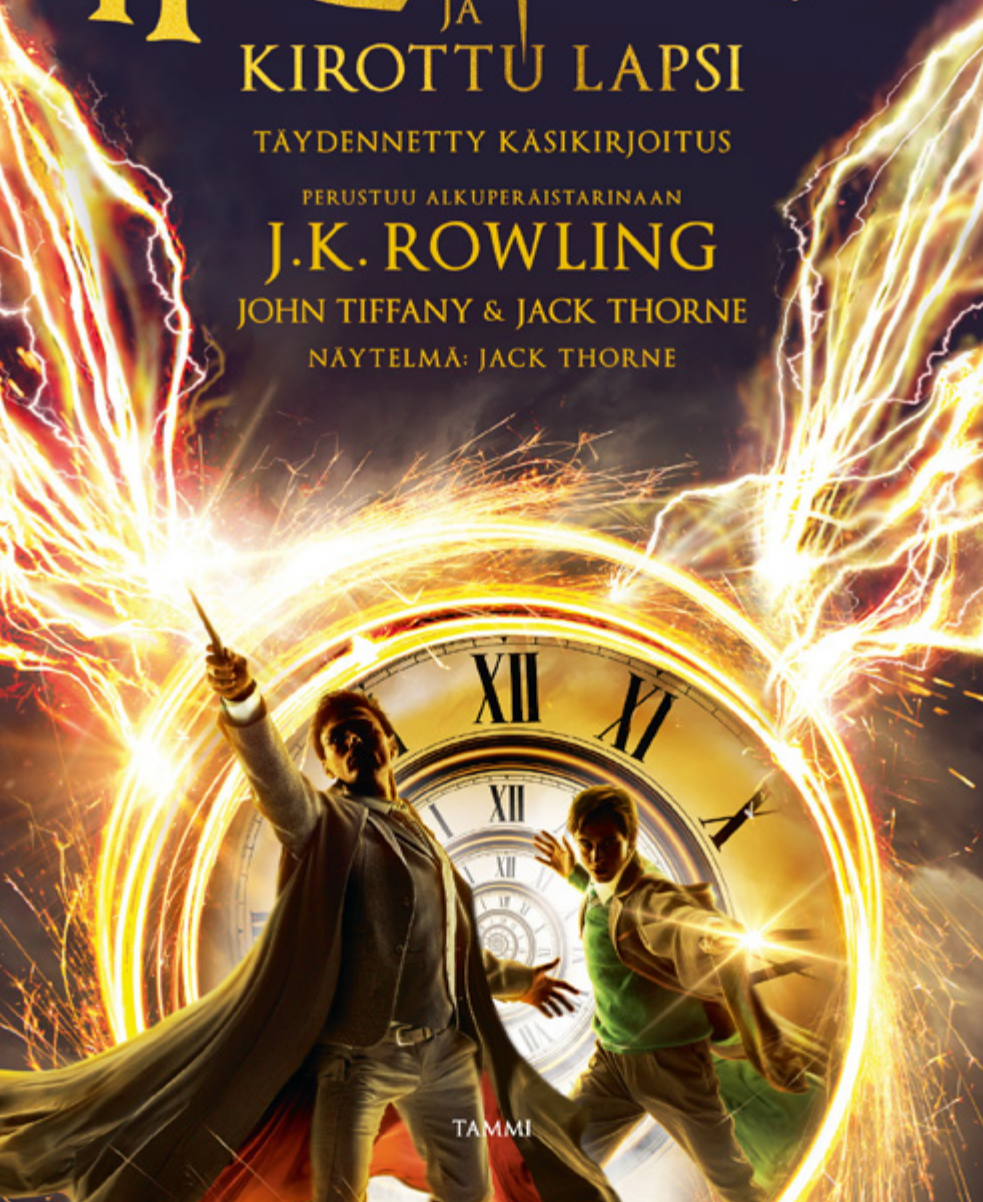
TAYDENNETTY KÄSIKIRJOITUS

PERUSTUU ALKUPERAISTARINAAN

J.K. ROWLING

JOHN TIFFANY & JACK THORNE

NÄYTELMÄ: JACK THORNE

TAMMI

PERUSTUU ALKUPERÄISTARINAAN

J.K. ROWLING

JOHN TIFFANY & JACK THORNE

NÄYTELMÄ: JACK THORNE

NÄYTELMÄN TUOTTAJINA TOIMIVAT

SONIA FRIEDMAN PRODUCTIONS, COLIN CALLENDER
& HARRY POTTER THEATRICAL PRODUCTIONS

ALKUPERÄISEN WEST END -TUOTANNON

VIRALLINEN KÄSIKIRJOITUS

TÄYDENNETTY KÄSIKIRJOITUS

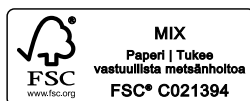
Harry Potter

JA
KIROTTU LAPSI

OSAT YKSI JA KAKSI
TÄYDENNETTY KÄSIKIRJOITUS

SUOMENTANUT
JAANA KAPARI-JATTA

KUSTANNUSOSAKEYHTIÖ TAMMI
HELSINKI

Ensimmäinen painos

Englanninkielinen alkuteos *Harry Potter and the Cursed Child, Parts One and Two – (Definite Edition)* ilmestyi vuonna 2017 (Little, Brown)

Text © J.K. Rowling

Potter family tree and Timeline © 2017 Pottermore Ltd

Publishing and Theatrical Rights © J.K. Rowling

Artwork and logo are trademarks of and © Harry Potter Theatrical Productions Limited

All characters and elements © and TM Warner Bros. Entertainment Inc.

All rights reserved.

All characters and events in this publication, other than those clearly in the public domain, are fictitious and any resemblance to real persons, living or dead, is purely coincidental.

No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form, or by any means, without the prior permission in writing of the publisher, nor be otherwise circulated in any form of binding or cover other than that in which it is published and without a similar condition including this condition being imposed on the subsequent purchaser.

Suomenkielinen laitos © Tammi, 2025

Suomentanut Jaana Kapari-Jatta

Laulut ja riittelyt suomentanut Oona Kapari

Tammi on osa Werner Söderström Osakeyhtiötä

Lönnrotinkatu 18 A, 00120 Helsinki

Painettu EU:ssa

ISBN 978-952-04-7567-3

Tuoteturvallisuuteen liittyvät tiedustelut: tuotevastuu@tammi.fi

SISÄLLYS

Keskustelu näytelmien lukemisesta 9

ENSIMMÄINEN OSA

Ensimmäinen näytös

21

Toinen näytös

139

TOINEN OSA

Kolmas näytös

243

Neljäs näytös

353

Rooleissa 441

Tuotantotiimi 444

Alkuperäistarinatiimin esittelyt 448

Kiitokset 452

Harry Potter: sukupuu 454

Harry Potter: aikajana 456

HARRY POTTER JA KIROTTU LAPSI OSAT YKSI JA KAKSI

-teoksen osien tai koko näytelmän esittäminen on kielletty eikä sitä saa käyttää tai hyödyntää missään muodossa muuta kuin teoksen oikeudenomistajien, J.K. Rowlingin ja

Harry Potter Theatrical Productions Limitedin, luvalla.

Kaikki yhteydenotot ja kyselyt sähköpostitse:

enquiries@hptheatricalproductions.com.

J.K. ROWLING

*Jack Thornelle
joka astui maailmaani
ja teki siellä kauniita asioita.*

JOHN TIFFANY

*Joelle, Louisille, Maxille, Sonnylle ja Merlelle...
velhoja kaikki...*

JACK THORNE

*Elliott Thornelle, syntynyt 7. huhtikuuta 2016.
Hän jokelsi, kun me harjoittelimme.*

Ohjaaja John Tiffanyn ja
näytelmäkirjailija Jack Thornen
KESKUSTELU
NÄYTELMIEN LUKEMISESTA

Jack

Ensimmäinen lukemani näytelmä oli *Joseph and the Amazing Technicolour Dreamcoat*. Olin alakoulussa ja valtavan innoissani. En muista tarkkaan, mutta luultavasti kävin läpi lähinnä omia repliikkejäni. Kyllä, olin sietämätön penska ja kyllä, näyttelin Josephia. Seuraava lukemani näytelmä oli *Hopeaveitsi*, Serraillierin klassikon teatterisovitus. Siinä en näytellyt pääosaa – roolini taisi olla ”kolmas poika” tai jotain vastaavaa. Olisin halunnut näytellä Edek Balickia. Olisin antanut mitä tahansa saadakseni Edekin roolin, mutta urani näyttelijänä oli ikävä kyllä tuolloin jo vakavasti laskusuunnassa. Olin yhdeksänvuotias.

John

Ensimmäinen minun lukemani käsikirjoitus oli *Oliver!* yhdeksänvuotiaana (jo siinä nuoressa iässä tajusin hämähästi, että huutomerkki tarkoitti, että kyseessä oli musikaali – Oliver... ja laulut!). Olin saanut näytelmän nimihenkilön, orvon roolin Huddersfield Amateur Operatic Societyn vuoden 1981 produktiossa. En muista, että olisin yrittänyt

muuttaa ääntämystäni, joten produktiomme oli luultavasti jollakin oudolla tavalla nykyaikaistettu versio Dickensin alkuteoksesta, jossa Oliverin äiti hakeutuu synnyttämään länsiyorkshirelaiseen köyhäintaloon. Samoin kuin sinä, luin lähinnä omat repliikkini. Muistan käyneeni varta vasten ostamassa keltaisen yliviivaustussin, jotta pystyin merkitsemään Oliverin repliikit käsikirjoitukseeni niin kuin huomasin muiden näyttelijöiden tekevän. Arvelin, että siitä erottaa kokeneen esiintyjän. Vasta myöhemmin Artful Dodger huomautti, että minun täytyi paitsi merkitä repliikkini, myös harjoitella ne ulkoa. Ja niin aloin oppia lukemaan näytelmiä.

Jack

Olisinpa nähnyt sinun Oliverisi. Ja merkkeamasi käsikirjoituksen. Olen aina ihaillut tahrattomia ruskeita ohjaajan muistivihkojasi. Minun käsikirjoitukseni ovat – ja ovat aina olleet – koirankorvilla, täynnä käsittämättömiä muis-tiinpanoja ja vauvan pulautuksista jääneitä tahroja (hyvä on, pulautus on melko uusi lisä).

Miten sinusta siis käsikirjoituksia tulisi lukea? Miten niitä voi lukea? Kun yritin kirjoittaa näyttämöohjeita julkaisemista varten – viimeisten viikkojen sekamelskassa ennen ensi-iltaa – huolestuin tästä kaikesta. Muistan miten me harjoituksissa poistimme käsikirjoituksesta pätkiä, koska näyttelijät kommunikoivat joissain kohdin vaivatta katseilla, jolloin kirjoittamiani repliikkejä ei tarvittu. Käsikirjoitus on tehty tiettyjä näyttelijöitä varten, mutta muiden-

kin on pystyttävä ottamaan roolit haltuunsa. Lukijan täytyy visualisoida hahmot, samoin kuin ohjaajan. Kun sinä luet käsikirjoituksen ensimmäistä kertaa, mitä haet siitä?

John

Ohjaajalle näytelmän ensimmäinen lukukerta on kallisarvoinen. Sen lähemmäs hän ei koskaan pääse yleisöä, joka katsoo näytelmän ensimmäistä kertaa. Valmiin käsikirjoituksen tulisi päästää sisään tarinaan, hahmoihin ja teemoihin, joita näytelmäkirjailija on tutkinut. Käsikirjoitus voi naurattaa ja itkettää. Se voi kuljettaa lukijan tarinansa riemuihin ja myös vaivuttaa syvään epätoivoon sen hahmojen kärsimyksen vuoksi. Käsikirjoitus rakentaa tietä kohti valmista, toteutettua produktiota ja kokemusta, jonka voi jakaa yleisön kanssa.

Kuinka paljon sinä näytelmäkirjailijana kuvittelet tuota kokemusta kirjoittaessasi käsikirjoitusta? Puhutko hahmojen repliikkejä ääneen kun kirjoitat niitä?

Jack

Vielä pahempaa, minä esitän hahmojen liikkeitäkin. Ja kun tekee työtään tunnetuissa kahviloissa ja voileipäbaareissa, se voi herättää oudoksuvia katseita. Huomaan ujuttautuvani hahmon sisään ja elehtiväni sen tavoin. Se on noloa.

Tämän nimenomaisen käsikirjoituksen tekemisessä oli kiinnostavinta se, että vietin näyttelijöiden kanssa aikaa

enemmän kuin koskaan – ylivoimaisesti enemmän. Kaikki ne työpajaviikot ja niiden jälkeen monen viikon harjoitukset olimme samoissa tiloissa yhdessä todella kauan, me kaikki, lavastetiimistä äänitiimiin ja valoihin. Tuskinpa kukaan meistä oli kokenut mitään sen kaltaista – siinä meni arviolta kahdeksisen kuukautta kaikkiaan. Miten se sinun mielestäsi vaikutti lopputulokseen? Itse uskon, että lopputuloksesta tuli sillä tavoin parempi, mutta tuntuuko sinusta, että se myös jotenkin muutti tekemisemme henkeä?

John

Ihana ajatella sinua kahviloissa mumisemassa ja vääntelehtimässä näytelmäsi henkilöhahmojen tavoin! Sellaisella olisi varmasti oma yleisönsä. Kuulostaa varsin ainutlaatuiselta performanssilta. Voisimme järjestää sille kiertueen. Minä tunnen *Kirotun lapsen* näyttelijät ja varaan meille eturivin paikat. Eikö? No, ei sitten...

Uskon ehdottomasti että sillä tärkeällä ajalla, jonka vietimme yhdessä työpajoissa ja harjoituksissa, oli positiivinen vaikutus luomukseemme. Koko prosessi tuntuu edelleen värikkäältä, dynaamiselta ja kirkkaalta. Alkaen aivan ensimmäisistä tarinapalavereista Jon kanssa vuoden 2014 alussa aina siihen asti kun yleisö näki ensimmäiset esitykset kesällä 2016 oli koko ajan mukana valtava määrä näyttelijöitä, visuaalisen puolen väkeä, taiteilijoita, tuottajia, tuotannon ja tekniikan tiimejä, jotka ovat kaikki tehneet osansa tähän näytelmään. Tästä syystä halusin välttämättä

kaikkien nimet mukaan julkaistuun käsikirjoitukseen. Siksi myös julkaistu käsikirjoitus ei voi koskaan olla muuta kuin portti täyteen kokemukseen eli produktion katsomiseen teatterissa.

Mitä sinä tämän näytelmän kirjoittajana toivot tapahtuvan niiden ihmisten mielikuvituksessa, jotka lukevat näytelmän ennen kuin ovat saaneet nähdä sen esitettynä?

Jack

Tuohon minun on vaikea vastata. Päivänä ennen ensi-iltaa julkaisin tviitin, jossa sanoin ”toivoisin että ihmiset näkevät sen, on parempi nähdä se kuin lukea – näytelmät ovat kuin nuottilehtiä, tarkoitettuja laulettavaksi & näyttelijämme & työryhmämme ovat silkkaa Beyoncéa.” Ehkä se siis on vastaus: että he kuvittelisivat teatterimaailman Beyoncén – tunteellisten ja empaattisten titaanien – osuvan jokaiseen repliikkiin tarkasti ja täydellisesti (koska niin tapahtuukin, näyttelijämme ovat ihmeellisiä) – ja kuvittelisivat myös lavasteet, liikkeet, asut, valot, videot ja äänet nekin ylivertaisina.

Tai ehkä toivon, että he pystyisivät lukemaan käsikirjoituksen niin kuin minä kirjoitin sen – toisella olkapäälläni Jo ja toisella sinä, John – yrittäen parhaani mukaan ilmaista joka ainoassa repliikissä sen tunnetason totuuden ja rehellisyyden, joka kulkee Harry Potter -kirjojen läpi. Vaikeuksia tuottavat tietysti alatekstit rivien väleissä, se miten katseet kuljettavat tunteita ja se että sisäistä monologia on mah-

doton vangita käsikirjoitukseen. Proosassa voi kirjoittaa, miltä jostakusta tuntuu, ja esityksessä näyttelijät ilmaisevat sisäistä monologia kasvoillaan. Lisäksi näyttämöllä on paljon taikuutta, josta en voi tässä kertoa, koska se pilaisi katselukokemuksen ja Jamie Harrison (illuusiot ja taikuus) saisi potkut Taikapiiristä! Ehkä lukijat voisivat näytellä käsikirjoituksen omassa mielessään? Ehkä he voisivat olla yhtä hulluja kuin minä ja istua kahvilassa näyttelemässä kaikki roolit? Miten tämä sinun mielestäsi pitäisi lukea?

John

Kuten sanot, proosassa voi kirjoittaa hahmon tunteet sisäiseen monologiin ja kuvailla visuaaliset yksityiskohdat hyvinkin tarkasti, kun taas meillä on näyttelijämme ja luovat työkumppanimme, jotka työskentelevät kanssamme, jotta nämä elementit heräisivät eloon näyttämöllä. Lopulta me luotamme usein yleisön kollektiivisen mielikuvituksen voimaan kuljettaa tietty tarinankerronnan hetki täysiveriseen toteutukseensa. Tämä on yksi syistäni suhtautua niin intohimoisesti teatteriin: elokuvassa on tietokoneella luotua mielikuvitusta, mutta meillä on yleisön mielikuvitus. Äärimmäisen voimakkaita molemmat.

Minusta on suurenmoista ajatella, että lukijat näyttelevät käsikirjoituksen omassa mielessään. Tai kumppaneidensa kanssa makuuhuoneissaan. Ehkä tällä on yhteys elävän yleisömmme mielikuvitukseen. Me teemme kovasti töitä, että kaikki halukkaat voivat nähdä *Harry Potter ja kirottu lapsi* -tuotantomme joko Lontoon Palace Theatressa tai

uusina tuotantoinamme muualla. Sitä ennen olen vilpittömän innoissani lukemattomista produktioista, jotka tapahtuvat lukijoidemme mielikuvituksessa, kun he ottavat näytelmämme omakseen.

ENSIMMÄINEN OSA

ENSIMMÄINEN OSA
ENSIMMÄINEN NÄYTÖS

ENSIMMÄINEN NÄYTÖS ENSIMMÄINEN KOHTAUS

KING'S CROSS

*Vilkas ja ruuhkainen asema, täynnä ihmisiä pyrkimässä jon-
nekin. Hälinän keskellä kaksi isoa häkkiä rämisee kahden
täyteen lastatun karryn päällä. Kärrijä työntää kaksi poi-
kaa: JAMES POTTER ja ALBUS POTTER. Poikien äiti, GINNY, tulee
perässä. Kolmekymmentäseitsemänvuotias mies, HARRY, kan-
taa harteillaan LILY-tytärtä.*

ALBUS

Isä. Hän hokee sitä.

HARRY

James, anna olla jo.

JAMES

Minä sanoin vain, että hän voi olla luihuinen. Ja
niin hän voikin, eli... *(kun isä tuijottaa vihaisesti)*
hyvä on.

ALBUS *(katsoen ylös äitiinsä)*

Kai te kirjoitatte minulle?

GINNY

Vaikka joka päivä, jos tahdot.

ALBUS

Ei. Ei joka päivä. James sanoo, että melkein kaikki saavat kirjeitä kotoa kerran kuussa. Minä en halua...

HARRY

Me kirjoitimme veljellesi viime vuonna kolme kertaa viikossa.

ALBUS

Mitä? James!

ALBUS katsoo JAMESIA syyttävästi.

GINNY

Niin. Ei ehkä kannata uskoa kaikkea, mitä hän kertoo sinulle Tylypahkasta. Sinun veljesi tykkää vitsailla.

JAMES (*virnistäen*)

Eikö me voida jo mennä?

ALBUS katsoo isäänsä, ja sitten äitiään.

GINNY

Sinun täytyy vain kävellä suoraan päin seinää laiturien yhdeksän ja kymmenen välissä.

LILY

Jännittävää.

HARRY

Älä pysähdy äläkä pelkää että rysähdät seinään,
se on tärkeää. Parasta on juosta, jos yhtään
hermostuttaa.

ALBUS

Mennään.

*HARRY ja LILY ottavat kiinni ALBUKSEN kärrystä – GINNY
ottaa kiinni JAMESIN kärrystä – ja koko perhe juoksee
yhdessä lujaa päin seinää.*

ENSIMMÄINEN NÄYTÖS TOINEN KOHTAUS

LAITURI YHDEKSÄN JA KOLME NELJÄNNESTÄ

*Jota peittää TYLYPAHKAN PIKAJUNASTA tupruava
sakea valkoinen höyry.*

*Täälläkin on vilkasta – mutta tyylikkäissä puvuissa arki-
silla asioillaan kulkevan väen sijaan laiturilla on kaapuihin
pukeutuneita velhoja ja noitia, jotka yrittävät ratkaista miten
hyvästelisivät rakkaan jälkikasvunsa.*

ALBUS

Täällä ollaan.

LILY

Vau!

ALBUS

Laituri yhdeksän ja kolme neljännestä.

LILY

Missä he ovat? Ovatko he täällä? Jos he eivät
tulleetkaan?

HARRY osoittaa RONIA, HERMIONEa ja heidän tyttärtään ROSEA. LILY juoksee lujaa heidän luokseen.

Ron-eno. Ron-eno!!!

RON kääntyy heihin päin, kun LILY pinkoo hänen luokseen. Hän nostaa LILYN syliin.

RON

No mutta minun suosikki-Potterinihan se siinä.

LILY

Onko sinulla minulle temppu?

RON

Joko tunnet Weasleyn Welhowitsien virallisen nenänkähvellyshengityksen?

ROSE

Äiti! Isä tekee taas sen pöljän jutun.

HERMIONE

Sinun mielestäsi pöljän, hänen mielestään loistokkaan, minun mielestäni... jotain siltä väliltä.

RON

Hetkinen. Anna kun haukkaan ensin vähän... ilmaa. Ja nyt ihan simppelisti vain... anteeksi jos tuoksahtan valkosipulilta...

Hän hengittää LILYN naamaan, LILY kikattaa.

LILY

Sinä haiset puurolta.

Harry Potterilla ei ole koskaan ollut helppoa, ja vaikeuksia riittää nytkin, kun hän on taikaministeriön ylityöllistetty virkamies, aviomies ja kolmen kouluikäisen lapsen isä. Samaan aikaankun Harrykamppaileesiin pyrkivän menneisyytensä kanssa, hänen nuorin poikansa Albus joutuu ottamaan kannettavakseen suvun henkisen perinnön taakan. Menneisyyden ja nykyisyyden sulautuessa pahaenteisesti yhteen sekä isä että poika oppivat ikävän totuuden: toisinaan pimeys nousee odottamattomista paikoista.

Harry Potter ja kirottu lapsi on J. K. Rowlingin, John Tiffanyn ja Jack Thornen luoma kahdeksas Harry Potter -tarina ja virallisesti ensimmäinen, josta on tehty näytelmäversio. Tähän täydennettyyn käsikirjoitusversioon on lisätty mukaan muun muassa sukupuu ja aikajana.

9 7 8 9 5 2 0 4 7 5 6 7 3

ISBN 978-952-04-7567-3